

॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ इतिद्रोणपर्वणिटीकायां षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ ॥ ७३ ॥ तामिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ त्रास्यमानाः पाल
 निरुत्तचर्मकवचान् शरकम्बून् त्रास्तगापुतान् ॥ निपातयन्न् श्ववरांस्तवाकान्सव्यरोचत ॥ ३९ ॥ एकोविष्णुरिवाचित्यं कृत्वा कर्मसुदुष्करं ॥ तथा निर्मथितं
 नय्यंगंतवबलं महत् ॥ ४० ॥ यथासुरबलं घोरं यंबकेन महौजसा ॥ कृत्वा कर्मणेऽसत्यं परैराजुनिराहवे ॥ ४१ ॥ अभिनच्चपदात्योघांस्त्वदीयानेव सर्वशः ॥
 एवमेकेन तां सौभद्रेण शितैः शरैः ॥ ४२ ॥ भृशं विप्रहतां दृष्ट्वा स्कंदेन वासूरीचमूं ॥ त्वदीयास्तव पुत्राश्च वीक्षमाणा दिशो दश ॥ ४३ ॥ संशुष्कास्याश्च लन्ने
 त्राः प्रस्विन्नारोमहर्षिणः ॥ पलायनकृतोत्साहानिरुत्साहा द्विपज्जे ॥ ४४ ॥ गोत्रनामभिरन्योन्यं क्रंदंतो जीवितैषिणः ॥ हतान् पुत्रान् पितृभ्यां तन्वंधून् संवंधिन
 स्तथा ॥ ४५ ॥ प्रातिष्ठंत समुत्सृज्य त्वरयंतो हयद्विपान् ॥ ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि अभिमन्युपराक्रमे षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥
 ॥ ३६ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच तां प्रभग्नां च मूढं दृष्ट्वा सौभद्रेणाभिमतौजसा ॥ दुर्योधनो भृशं क्रुद्धः स्वयंसौभद्रमभ्ययात् ॥ १ ॥ ततो राजान
 मावृत्तं सौभद्रं प्रति संयुगे ॥ दृष्ट्वा द्रोणो ब्रवीद्योधान्यरीप्सध्वंनराधिपं ॥ २ ॥ पुरा अभिमन्युर्लक्ष्मणः पश्यतां हतिर्वीर्यवान् ॥ तमाद्रवत माभैष्टक्षिप्रं रक्षत कौरवं ॥
 ॥ ३ ॥ ततः कृतज्ञा बलिनः सुहृदो जितकाशिनः ॥ त्रास्यमाना भयाद्दीर्घपरिवन्नुस्तवात्मजं ॥ ४ ॥ द्रोणो द्रौणिः कृपः कर्णः कृतवर्मा च सौबलः ॥ बृहदलो मदराजो
 भूरिभूरिश्रवाः शलः ॥ ५ ॥ पौरवो वृषसेनश्च विस्तृतः शितानशरान् ॥ सौभद्रं शरवर्षेण महता समवाकिरन् ॥ ६ ॥ संमोहयित्वा तमथ दुर्योधनममोचयन् ॥
 आस्याद्वासमिवाक्षितं मृषेनार्जुनात्मजः ॥ ७ ॥ तान् शरौघेण महतासां श्वसूतान् महारथान् ॥ विमुखीकृत्य सौभद्रः सिंहनादमथानदत् ॥ ८ ॥ तस्य नादं ततः
 श्रुत्वा सिंहस्येवामिषैषिणः ॥ नासृष्यंत सुसंख्याः पुनर्द्रोणमुखारथाः ॥ ९ ॥ तएनं कोष्ठकीकृत्य रथवंशेन मारिष ॥ व्यस्तजन्निषु जालानि नानां लिङ्गानि संघशः
 ॥ १० ॥ तान्यंतरिक्षे चिच्छेद पौत्रस्ते निशितैः शरैः ॥ तांश्चैव प्रतिविव्याध तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ११ ॥ ततस्ते कोपितास्ते न शरैराशीविषोपमैः ॥ परिवव्रुर्जिघां
 संतः सौभद्रमपराजितं ॥ १२ ॥ समुद्रमिव पर्यस्तं त्वदीयं तंबलाणं वा ॥ दधरैर्कोजुर्निर्वाणैर्वेलेव भरतर्षभा ॥ १३ ॥ शूराणां युध्यमानानां निघ्नतामिदं रं ॥ अभिम
 न्योः परेषां च नासीत् कश्चित्पराङ्मुखः ॥ १४ ॥ तस्मिंस्तु घोरं संग्रामं वर्तमानं भयंकरं ॥ दुःसहो नवभिर्वाणैरभिमन्युमविध्यत ॥ १५ ॥

यिष्यंतः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ पर्यस्तं उक्तांतमर्यादं ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥